Pregaria.cat

Entrada

Quan Déu et diu t'estimo

Quan Déu et diu t'estimo és extraordinari, quasi no ho pots explicar, i saps que són mots que van més enllà de tot llenguatge.

Tots els altres "t'estimo" sembla que es quedin curts entre el que dius i el que escoltes. Quina distància entre els mots pronunciats i el sentiment que intenten explicitar! És gran el llenguatge, potser un del millors invents, de les millors trobades del desenvolupament humà. Quina meravella passar del sons, dels crits a la parla, a articular unes paraules que intenten explicar una idea, una emoció, una decisió o un amor.

Tots els altres "t'estimo" van acompanyats de signes, de mirades, de gestos, que conjuguen les paraules i expressen com poden el que sents, el que dius o el que reps. És tota la persona que entra en el joc, ment, cor, cos i mots.

I tot i això, segueix la distància entre el que dius o escoltes i la realitat del que vius. Els llenguatges humans són sempre parcials, en gran part impotents, inacabats, es perden en la boira d'una aspiració no del tot complerta.

Quan és Déu que diu t'estimo, - quan és Ell i no un ídol - es trenca per part seva la distància. El seu llenguatge no és com el nostre, hi ha una totalitat, La Paraula. No pronuncia uns mots, no dona uns senyals, no hi ha un procés ... quan Déu diu t'estimo és Ell que està estimant en tot el que és. T'estimo vol dir, em dono.

Segurament alguna vegada o algunes vegades a la teva vida has experimentat quelcom del que intentem dir. Per part de Déu era un t'estimo total, sense cap frontera, per part teva s'ha anat desvetllant la Paraula, i saps, que ho seguirà fent. Un Amor infinit va envaint el finit en un procés inacabable.

Una sola vegada de saber que Déu t'ha dit t'estimo és suficient per omplir tota una vida. Per cert, una vida amb les seves contradiccions, limitacions, desequilibris i pecats. Saps, però, que en el fons Ell és a dintre teu, com AMOR DONAT.

Déu ens estima persona a persona, en la natura, en el temps, en els mil processos de desenvolupament, en tota bellesa, en el treball, en la lluita per la justícia, en l'estimació interpersonal, en el saber, en l'art, ... és per això que Francesc d'Assís repetia tantes hores com hi ha a la nit... "Deus meus et omnia" , " Déu meu i tot".

En Jesús Déu ens ha dit "US ESTIMO", i nosaltres tan absents a aquesta Paraula, que ja mai més tornarà enrere.

Ara i aquí som moguts a dir-li: GRÀCIES... JO TAMBÉ. Conscients de que els nostres mots humans, són autèntics i limitats. Dits, però des de i amb Jesús tenen un valor divinitzant.

Jesús Renau sj.